

ת"פ 44229/12/20 - בעניין: מדינת ישראל - פרקליטות מחוז מרכז נגד אמיר בדיר (עציר)

בית משפט השלום בכפר סבא
ת"פ 44229-12-20 מדינת ישראל נ' בדיר(עציר)

לפני כבוד השופט אביב שרון
בעניין: מדינת ישראל - פרקליטות מחוז מרכז המאשימה
ע"י ב"כ עו"ד דניאל איקן

נגד

אמיר בדיר (עציר)
הנאשם
ע"י ב"כ עו"ד רן שטרצר

גזר דין

כתב האישום המתוקן; הודאת הנאשם; והסדר הטיעון

1. הנאשם, יליד 1991, הורשע על פי הודאתו, ובמסגרת הסדר טיעון שבא לאחר הליך גישור שהתקיים לפניו, בעבירות של **החזקת נשק, אבזר ותחמושת שלא כדין**, בניגוד לסעיף 144(א) רישא וסיפא לחוק העונשין, תשל"ז-1977; **סיוע להחזקת נשק ואבזר שלא כדין**, בניגוד לסעיף 144(א) רישא וסיפא + סעיף 32 לחוק העונשין; ו**מעשה פזיזות ורשלנות בנשק**, בניגוד לסעיף 338(א)(5) לחוק העונשין.

על פי האישום הראשון - מיום 11.8.20 ועד ליום 9.12.20, החזיק הנאשם בביתו שבכפר קאסם רובה מאולתר מסוג "קרל גוסטב" ומחסנית תואמת. החל ממועד שאינו ידוע למאשימה ועד ליום 9.12.20, החזיק הנאשם בביתו מספר רב של כדורי 9 מ"מ המתאימים לשימוש עם הרובה. הנאשם הסליק את הרובה והמחסנית, כשהיא מכילה 10 כדורים, בשקית בארון חדר השינה שלו. כמו כן, הסליק באותו מקום מספר כדורים נוספים בתוך תיק. בנוסף, הסליק הנאשם בארון אחר בחדר השינה 14 כדורים.

בגין אישום זה הורשע הנאשם בעבירה של החזקת נשק, אבזר ותחמושת שלא כדין.

על פי האישום השני - במועדים שאינם ידועים במדויק למאשימה, ולכל הפחות ביום 18.9.20, סייע הנאשם לאחר להחזיק באקדח שסוגו אינו ידוע למאשימה, ובמחסנית תואמת אליו.

ביום 25.9.20, בסביבות השעה 23:35, אפשר הנאשם לשלושת ילדיו להחזיק, בזה אחר זה, בחדר השינה שלהם, ברובה מאולתר נוסף מסוג "קרל גוסטב" כשמחסנית תואמת בתוכו, וכשהקנה מכון הצידה.

בגין אישום זה הורשע הנאשם בעבירות של סיוע להחזקת נשק ואבזר שלא כדין ומעשה פזיזות ורשלנות בנשק.

2. הסדר הטיעון לא כלל הסכמה לענין העונש וכל צד טען כראות עיניו.

טיעוני ב"כ הצדדים

3. ב"כ המאשימה הגיש כראיות לעונש את גליון ההרשעות הקודמות של הנאשם (תע/1) ממנו עולה שלנאשם הרשעה קודמת בעבירה של נשיאת נשק והובלתו, מחודש נובמבר 2012, בגינה נדון ל-8 חודשי מאסר בפועל. עוד הגיש את תמונות ילדיו של הנאשם כשהם אוחזים ברובה המאולתר מושא האישום השני (תע/2).

התובע טען שמדינת ישראל נמצאת במצב חירום של ממש, זאת נוכח הרעה החולה, מכת המדינה, של העבירות בנשק, שפשתה בכל רחבי המדינה. לדבריו, בשל התופעה הנפוצה והמסוכנת של החזקת נשק ושימוש בו, תוך כדי שאזרחים חפים מפשע נפגעים ממנו ומשלמים על כך בחייהם, קבעה פסיקת בית המשפט העליון מהעת האחרונה שיש להחמיר עוד יותר בעונשיהם של מבצעי העבירות בנשק. עוד טען שלאחרונה, בחודש דצמבר 2021, התקבל בכנסת תיקון מס' 140 לחוק העונשין, אשר קובע עונשי מינימום למבצעי עבירות בנשק, ועל כן, והגם שהתיקון אינו חל על המקרה שלפנינו, יש ללמוד שגם המחוקק אמר את דברו בסוגיה. התובע הפנה לערכים החברתיים המוגנים בעבירות שעניינם שמירה על קדושת החיים, שמירה על שלום הציבור ובטחון ומניעת זליגת כלי נשק ואמצעי לחימה אחרים לידיים פליליות או לידיים בטחוניות. הוא טען שהחזקת רובה מסוג תת מקלע מגלם סיכון אדיר ופוטנציאל נזק עצום לשלום הציבור ובטחונו. לדבריו, אוכלוסיה שלמה חיה בפחד מחשש שכדורים תועים שנורים מכלי נשק המוחזקים שלא כדין יפגעו בה. ב"כ המאשימה טען שמידת הפגיעה בערכים המוגנים בענייננו גבוהה, הסיכון הנשקף ממעשיו של הנאשם גבוה והנאשם עצמו הוא אדם המסוכן לציבור. באשר לנסיבות ביצוע העבירה טען התובע שהנאשם החזיק ברובה מאולתר ובתחמושת תואמת; הוא הסליק את הנשק בביתו, הסליק תחמושת במקום אחר; סיע לאחר להחזיק באקדח עם מחסנית תואמת; ואיפשר לילדיו הקטינים לאחוז ברובה מאולתר אחר. ענין לנו, כך התובע, במי שמתעסק בנשק ובתחמושת, כשסיכול העבירות בא הודות לפעולת המשטרה.

באשר למדיניות הענישה ומתחמי הענישה, הפנה ב"כ המאשימה להנחיית פרקליט המדינה משנת 2016 ולפסיקה רלוונטית, וביקש לקבוע מתחמי ענישה כדלקמן - באשר לאישום הראשון שעניינו החזקת רובה מאולתר, מחסנית ותחמושת - מתחם הנע בין 24 ל-48 חודשי מאסר; באשר לסיוע להחזקת אקדח ומחסנית מושא האישום השני - מתחם הנע בין 6 ל-18 חודשי מאסר; ובאשר לעבירה של מעשה פזיזות ורשלנות בנשק מושא האישום השני - מתחם הנע ממאסר על תנאי ועד 10 חודשי מאסר.

את עונשו של הנאשם ביקש התובע למקם באמצע המתחמים, זאת נוכח הרשעה קודמת משנת 2012 בעבירה של נשיאת נשק והובלתו בגינה ריצה עונש מאסר בן 8 חודשים, ולאחר שהמאשימה התחשבה בהודאה, בנטילת האחריות ובחסכון בזמן שיפוטי יקר.

לפיכך, עתר התובע לגזור על הנאשם 45 חודשי מאסר לצד מאסר על תנאי.

4. ב"כ הנאשם טען שהפגיעה בערכים החברתיים המוגנים במקרה שלפנינו היא בינונית ולא כה גבוהה, כפי שטען התובע. לדבריו, עבירה של החזקת נשק הינה בדרגת חומרה פחותה מעבירה של נשיאה והובלה ועוד פחותה מעבירה של סחר בנשק. הסניגור הפנה לתקופת ההחזקה, שאינה ארוכה; לעובדה שהמחסנית לא היתה בתוך הרובה המאולתר, אלא בשקית נפרדת; הנשק הוא נשק מאולתר ולא תקני או בעל עוצמת אש חזקה; החומרה שבהחזקת רובה מאולתר מסוג "קרלו" פחותה מהחזקה של רובה "רגיל", דוגמת M-16, קלצ'ניקוב או תבור. הסניגור מסכים שברוח השעה אנו נמצאים בתוך מגמת החמרה בענישה בעבירות נשק. יחד עם זאת, ועל סמך פסיקה שהגיש, בין היתר של בית משפט זה, טען שמתחם העונש בגין האישום הראשון שעניינו החזקת רובה מאולתר, מחסנית ותחמושת מתחיל מ-12 חודשי מאסר; מתחם העונש בגין עבירת הסיוע להחזקת אקדח ומחסנית, מושא האישום השני, מתחיל מ-5 חודשי מאסר; ומתחם העונש בגין העבירה של מעשה פזיזות ורשלנות מושא האישום השני מתחיל ממאסר על תנאי. באשר לאישום זה טען הסניגור שהנאשם בחר להודות בניגוד לעצתו המשפטית, שכן לא נמצאת כל ראיה בתיק החקירה לכך שמדובר בנשק שביכולתו לפעול או לירות או להרוג אדם. על כן, ונוכח העובדה שהנאשם בחר להודות גם באישום זה, חרף קושי ראיתי משמעותי, אין למצות עמו את הדין או להחמיר בעונשו ויש לזקוף עובדה זו לזכותו.

באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, טען הסניגור שהנאשם הודה לאחר שהתקיים הליך גישור ארוך במסגרתו נחשף בית המשפט לקשיים הראייתיים המשמעותיים בקשר לאישום השני; אמנם לנאשם עבר פלילי בעבירה דומה, אך מדובר בעבירה שנעברה על ידו לפני 10 שנים ולמעשה התיישנה 10 ימים לפני מועד ביצוע העבירה מושא האישום הראשון. נטען שהנאשם עצור מזה 13 חודשים בתנאים קשים ולא היה זכאי בתקופה זו להטבות להן זוכים אסירים שפוטו. הנאשם נשוי, אב ל-3 ילדים קטינים.

בנסיבות אלה טען ב"כ הנאשם שמתחם העונש הכולל אמור לנוע בין 15 ל-40 חודשי מאסר, כאשר עונש של 18 חודשי מאסר יהיה עונש ראוי בנסיבות.

דין והכרעה

5. העבירות שביצע הנאשם חמורות מאוד. במעשיו, פגע הנאשם בשורה של ערכים חברתיים מוגנים, ובהם - שמירה על ערך קדושת החיים; שמירה על שלומו ובטחונו של הציבור; מניעת החזקת נשק ותחמושת בידי מי שאינם מורשים לכך; ומניעת פוטנציאל פגיעה באזרחי המדינה. בית המשפט העליון, בשורה ארוכה של פסקי דין, עמד על הסיכון הגבוה שנשקף לציבור מפני אלו שמחזיקים בנשק שלא כדין ומהשימוש שהם עלולים לבצע בו, כאשר קיים סיכון שהנשק ימצא את דרכו לגורמים עבריינים או חלילה לגורמים בטחוניים.

בע"פ 2564/19 **אזברגה נ' מדינת ישראל** (18.7.19) נאמר -

"... הסכנה הגבוהה במיוחד לשלום הציבור ובטחונו הטמונה בנשיאה והחזקה של נשק. הדבר חמור שבעתיים במציאות הישראלית שבה נשק בלתי חוקי עשוי לשמש הן לפעילות חבלנית עוינת על רקע ביטחוני והן לפעילות עבריינית".

ובע"פ 5646/15 **תיהאוי נ' מדינת ישראל** (14.2.16) נאמר -

"החזקת נשק שלא כדין היא עבירה חמורה המאיימת על שלום הציבור ובטחונו ומגלמת בתוכה פוטנציאל לגרימת נזק קטלני. על כן, היא מחייבת ענישה אשר תרתיע את היחיד והרבים. יש ליתן משקל בכל מקרה לסיכון הגלום בכך שנשק בעל פוטנציאל קטילה מוחזק מבלי שיש עליו ועל בעליו פיקוח מוסדר של הרשויות, כאשר המחזיק נתון תמיד לסיכון שיתפתה לעשות שימוש בנשק, ולו ברגעי לחץ ופחד" (ע"פ 3300/16 אבו סינה נ' מדינת ישראל (15.8.06))."

ואכן, במציאות בה אנו חיים, אין לך יום שלא מדווח על תפיסות משטרתיות של כמויות נשק נכבדות, ומספר התיקים הרב אשר נדונים בבתי המשפט מעיד על העובדה שמדובר במכת מדינה של ממש, ובמכת איזור כשמדובר בתחום השיפוט של בית משפט זה. לצערנו, מעת לעת אנו מדווחים אף על התממשות של פוטנציאל הסיכון והנזק, כאשר כדורים תועים שנורים על ידי עברייני הנשק פוגעים, למרבה הצער, באזרחים חפים מפשע שנקלעו, בעל כורכם, לקו האש. כך קרה לפני כחודש כשילד כבן 4 שנים נהרג מפגיעה של קליע תועה כאשר שיחק בגן שעשועים.

בנסיבות אלה ועל רקע האמור לעיל - וגם על כך מסכימים ב"כ הצדדים - באה פסיקת בית המשפט העליון מהעת האחרונה וקראה להחמרת הענישה ולהכבדת היד על עברייני הנשק, זאת למען מיגור התופעה, הרתעת היחיד והרתעת הרבים.

זאת ועוד, גם המחוקק אמר את דברו באופן מפורש. במסגרת תיקון לחוק העונשין (חוק העונשין) (תיקון מס' 140 - הוראת שעה), תשפ"ב-2021 - אשר אמנם אינו חל על המקרה שלפניי, אך רוח הדברים ברורה - נקבעו עונשי מינימום לעבירות בנשק, כך שעונשו של העבריין לא יפחת מרבע העונש המקסימלי הקבוע לצד העבירה, כאשר ניתן לחרוג מעונש המינימום בהתקיים נימוקים מיוחדים שיירשמו. לענין זה אמר בית המשפט העליון, ממש לאחרונה, את הדברים הבאים -

"25. ובאשר לערעור על חומרת העונש. אין צורך להכביר במילים על אודות החומרה הנלווית לעבירות נשק. אין היום חולקין כי עבירות מסוג זה הפכו ל"מכת מדינה" של ממש (ראו לאחרונה: ע"פ 7473/20 מדינת ישראל נ' מחאמיד, פסקה 24 (29.6.2021); ע"פ 5993/21 סאלח נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (29.11.2021); ע"פ 8416/20 עייאט נ' מדינת ישראל (2.9.2021)). מכה זו מצריכה מענה הולם בדמות ענישה מחמירה של הטלת עונשי מאסר משמעותיים. מצויים אנו לעת הזאת במצב חירום של ממש בעניין עבירות נשק, ולא בכדי נתקבל עתה תיקון לחוק העונשין (חוק העונשין) (תיקון מס' 140 - הוראת שעה), התשפ"ב-2021 - שלא חל בענייננו - הקובע עונשי מינימום לעבירות נשק" (ע"פ 2251/21 אבו עראר ואח' נ' מדינת ישראל (15.12.21)).

6. אם כן, אלה הערכים החברתיים המוגנים בעבירות אותן ביצע הנאשם; העבירות מוגדרות בפסיקה כ"מכת מדינה" וכ"מכת איזור"; כשהמצב במדינה בהיבט זה מוגדר כ"מצב חירום של ממש"; והמחוקק ופסיקת בית המשפט העליון קוראים להחמרה בענישה ולהעלאת רף הענישה.

7. באלה הדברים נפנה לבחון את נסיבות ביצוע העבירות, כאשר אף אני אפסע בדרך שהיתוו ב"כ הצדדים ואקבע מתחמי ענישה נפרדים עבור כל אירוע שבכתב האישום המתוקן.

באשר לאישום הראשון - הנאשם החזיק ברובה מאולתר מסוג "קרל גוסטב" ומחסנית תואמת כשהיא מכילה 10 כדורים (שכנראה הוחזקה שלא בתוכו); עוד החזיק במספר רב של כדורי 9 מ"מ המתאימים לשימוש ברובה; במקום אחר הסליק מספר כדורים נוסף; ובארון אחר הסליק 14 כדורים נוספים. פוטנציאל הנזק שיכול להיגרם מהחזקה ומשימוש ברובה - בין אם מדובר ברובה תקני ובין אם מדובר ברובה "מאולתר" - גדול והרסני, משמדובר בכלי התקפי לכל דבר בעל עוצמת אש. העובדה שמדובר בנשק מאולתר (להבדיל מנשק תקני), אינה מעלה ואינה מורידה שכן בנשק מאולתר עלולה להתרחש תקלה בעת השימוש שתוצאתה עלולה להיות קטלנית למשתמש בו או לסובבים אותו; העובדה שבחדר השינה הסליק הנאשם כמות בלתי מבוטלת של כדורי תחמושת אף היא מהווה נסיבה לחומרא ומלמדת על כך שהנשק הוחזק כשהוא מוכן ומזומן לשימוש מיידי; החזקת הנשק לא היתה רגעית, אלא לתקופה ארוכה של 4 חודשים.

מידת הפגיעה בערכים החברתיים המוגנים, איפוא, היא גבוהה.

באשר לאישום השני - בכל הנוגע לעבירה של סיוע להחזקת אקדח ומחסנית, הרי שגם כאן הדבר מלמד על זמינות הנשק עבור הנאשם, על העובדה שהוא מתרועע בחברת אנשים שהנשק נגיש וזמין להם ושהוא אינו מהסס או חושש לסייע בידם להחזיק בנשק. מנגד, ייאמר שסוג האקדח אינו ידוע למאשימה ושלא נטען שהמחסנית שהיתה בתוכו היתה טעונה בכדורים.

מידת הפגיעה בערכים החברתיים המוגנים, איפוא, היא בינונית.

בכל הנוגע לעבירה של מעשה פזיזות ורשלנות בנשק - גם כאן הערכים החברתיים המוגנים עניינם בשמירה על קדושת החיים; שמירה על שלומם ובטחונם של הציבור; ומניעת מעשים מגבירי סיכון בנשק, וזאת בשל פוטנציאל הנזק הקטלני שבו. ב"כ הצדדים הפנו לגזר דינו של בית המשפט המחוזי מרכז בת"פ (מחוזי מרכז) 2073-09-16 **מדינת ישראל נ' אורן** (9.7.17) שם נדון עניינו של נאשם צעיר אשר החזיק ברשותו אקדח היורה כדוריות ברזל באמצעות גז (אקדח אוויר) שהחליט לבצע ירי לעבר מונית משסבר שנהגה ניסה להורידו בכוונה מהכביש. הנאשם נסע אחר נהג המונית וביצע ירי לעבר החלון האחורי של המונית אשר גרם לנזק בחלון. בית המשפט קבע שהנאשם פגע בתחושת הבטחון של המשתמשים בדרך תוך שיצר סיכון לחיי אדם באמצעות שימוש בכלי היריה שברשותו. יחד עם זה, קבע בית המשפט שנסיבות המקרה מלמדות על פגיעה מתונה בערכים החברתיים המוגנים בהתחשב בהוראת החיקוק בה הואשם הנאשם ובטיב כלי היריה. בית המשפט קבע מתחם עונש הולם הנע בין מאסר על תנאי ועד 10 חודשי מאסר, כאשר חלק מהפסיקה עליה הסתמך דנה בנאשמים שביצעו מעשי פזיזות ורשלנות בנשק שאחזו ברשיון.

במקרה שלפניי, מצמרר היה לראות את התמונות (תע/2) של שלושת ילדיו הקטינים של הנאשם אוחזים בחדר השינה שלהם ברובה מאולתר מסוג "קרל גוסטב", לאחר שכנראה העבירו אותו ביניהם מיד ליד. מעבר לפוטנציאל הנזק העצום שיכול היה להיגרם, לו בטעות היה נפלט כדור בחדר (ולא נעלמה מעיני העובדה שהקנה היה מופנה הצידה), הרי שנוכח התמונות נקל להבין כיצד עלול לצמוח לו דור חדש של עברייני נשק, כאשר מי שאחראי על הקטינים - אביהם-הנאשם - נותן להם לאחוז בנשק, כשהם מצטלמים איתו, משל היה צעצוע לגיטימי למשחק.

8. מנגד, יש לקחת בחשבון, כי במהלך הגישור עלו קשיים ראייתיים משמעותיים להוכחת עבירה של החזקת נשק

שלא כדין, משאין בתיק החקירה כל חוות דעת לפיה מדובר בנשק שמסוגל לירות, ועל כן, כ"פשרה" בין הצדדים, הוסכם שבסעיף העובדות יכתב שהנאשם איפשר לילדיו לאחוז ברובה מאולתר, ואילו לנאשם תיוחס הוראת חיקוק פחותה בחומרתה של מעשה פזיזות ורשלנות בנשק.

בנסיבות אלה, משלא הוברר טיבו של הנשק ותקינותו, ומשהנשק לא נבדק על ידי קצין משטרה כמקובל, ולא ניתנה לגביו חוות דעת - מקובלת עליו עמדת ב"כ הצדדים לאמץ את מתחם הענישה שנקבע **בענין אורן** הנזכר לעיל.

9. לצורך תמיכה בעמדתו לענין קביעת מתחמי הענישה, הפנה ב"כ המאשימה לפסקי דין מהעת האחרונה, ובין היתר כדלקמן -

א. עפ"ג (מחוזי ב"ש) 32503-04-19 **אלקורעאן נ' מדינת ישראל** (12.6.19) - הנאשם הורשע על פי הודאתו בהחזקת רובה מסוג "גליל", מחסנית ותחמושת; לנאשם הרשעה קודמת ישנה בעבירה של החזקת סם; בית משפט השלום קבע מתחם הנע בין 20 ל-40 חודשי מאסר וגזר על הנאשם 28 חודשי מאסר; בית המשפט המחוזי קיבל את הערעור והעמיד את העונש על 22 חודשי מאסר.

ב. ת"פ (ב"ש) 69980-11-20 **מדינת ישראל נ' בדר** (30.9.21) - הנאשם הורשע על פי הודאתו בהחזקת תת מקלע מאולתר בקוטר 9 מ"מ; לנאשם הרשעה קודמת בעבירה של גניבה ממעביד; נקבע מתחם ענישה הנע בין 20 ל-40 חודשי מאסר; על הנאשם נגזרו 22 חודשי מאסר.

ג. ת"פ (מחוזי ב"ש) 54607-07-19 **מדינת ישראל נ' ג'בור** (12.1.20) - הנאשם הורשע על פי הודאתו בהחזקת רובה מסוג M-16 ומחסנית ריקה; לנאשם 3 הרשעות קודמות; נקבע מתחם עונש הולם הנע בין 20 ל-40 חודשי מאסר; על הנאשם נגזרו 22 חודשי מאסר (לפני הפעלת מאסר על תנאי בן 4 חודשים).

ד. עפ"ג (מחוזי נצ') 2024-04-21 **מדינת ישראל נ' מנדורי** (29.6.21) - הנאשם הורשע על פי הודאתו בהחזקת רובה דמוי רובה סער מסוג M-16 אשר הוסב לירות תחמושת חיה בקוטר 5.56 מ"מ ובחלק תחתון של רובה M-16, מחסנית תואמת לנשק ו-30 כדורים; לנאשם הרשעה קודמת מבית דין צבאי; בית משפט השלום קבע מתחם עונש הולם הנע בין 12 ל-30 חודשי מאסר וגזר על הנאשם 12 חודשי מאסר; ערעור המדינה התקבל, נקבע מתחם עונש הולם הנע בין 18 ל-36 חודשי מאסר ועונשו של הנאשם הוחמר ל-20 חודשי מאסר.

ה. עפ"ג (מחוזי ב"ש) **אבו מוסא נ' מדינת ישראל** (2.10.19) - הנאשם הורשע על פי הודאתו בהחזקה של תת מקלע מאולתר למשך 10 ימים עבור אחר; הנאשם נעדר עבר פלילי; נקבע מתחם הנע בין 18 ל-36 חודשי מאסר; על הנאשם הוטלו 18 חודשי מאסר; הערעור נדחה.

ו. עפ"ג (מחוזי ב"ש) **אל עאסם נ' מדינת ישראל** (16.6.21) - הנאשם הורשע על פי הודאתו בהחזקת תת מקלע מאולתר 9 מ"מ וכ-20 קליעי 9 מ"מ; הנאשם נעדר עבר פלילי; נקבע מתחם הנע בין 18 ל-36 חודשי מאסר; על הנאשם נגזרו 18 חודשי מאסר.

ז. ת"פ (שלום כפ"ס) 14044-03-20 **מדינת ישראל נ' קטאווי** (15.12.20) - הנאשם הורשע על פי

הודאתו בהחזקת תת מקלע מאולתר מסוג "קרלו" ובמחסנית תואמת ובה 11 כדורים; לנאשם עבר פלילי, בין היתר בעבירות נשק; נקבע מתחם הנע בין 15 ל-36 חודשי מאסר; על הנאשם נגזרו 20 חודשי מאסר (לפני הפעלת מאסר על תנאי בן 8 חודשים).

10. ב"כ הנאשם, מצידו, הפנה לפסיקה כדלקמן -

א. ת"פ (שלום כפ"ס) 46650-12-16 **מדינת ישראל נ' סולטאן** (4.2.20) - הנאשם הורשע על פי הודאתו בהחזקת נשק מסוג "קרלו"; הנאשם נעדר עבר פלילי; נקבע מתחם ענישה הנע בין 12 ל-32 חודשי מאסר; על הנאשם נגזרו 12 חודשי מאסר. ערעור שהוגש לבית המשפט המחוזי נדחה (עפ"ג 32598-03-20 מיום 16.6.20).

ב. ת"פ (שלום כפ"ס) 12540-12-18 **מדינת ישראל נ' שחאדה** (29.4.21) - הנאשם הורשע על פי הודאתו בהחזקה, לזמן קצר, ברובה מסוג "קלצ'ניקוב" עם מחסנית תואמת ורובה מסוג "קרל גוסטב"; לנאשם עבר פלילי; נקבע מתחם עונש הולם הנע בין 18 ל-42 חודשי מאסר; על הנאשם נגזרו 20 חודשי מאסר (כולל הפעלת מאסר על תנאי בן 4 חודשים בחופף ובמצטבר). ערעור שהוגש לבית המשפט המחוזי התקבל באופן שהוחלט על חפיפה מלאה של עונש המאסר על תנאי שהיה תלוי נגד הנאשם, כך שעונשו הועמד על 18 חודשי מאסר (עפ"ג 23553-06-21 מיום 24.10.21).

ג. עפ"ג (מחוזי חי') 40594-07-21 **מדינת ישראל נ' קעדאן** (2.11.21) - הנאשם הורשע על פי הודאתו בהחזקת תת מקלע מאולתר; הנאשם נעדר עבר פלילי; בית משפט השלום קבע מתחם הנע בין 8 ל-24 חודשי מאסר וגזר על הנאשם 8 חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שרות; בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה וגזר על הנאשם 6 חודשי מאסר לריצוי בפועל, וזאת על פי הכלל שאין ערכאת הערעור ממצה את הדין.

ד. ת"פ (מחוזי חי') 63018-05-18 **מדינת ישראל נ' מחאמיד** (24.10.19) - הנאשם הורשע על פי הודאתו בכך שנשא והוביל, יחד עם אחר, כלי נשק מסוג M-16 ו"תבור" ומחסניות עם כדורים; הנאשם נעדר עבר פלילי עבר הליך שיקומי; נקבע מתחם עונש הולם הנע בין 18 ל-36 חודשי מאסר; בית המשפט חרג ממתחם העונש ההולם מטעמי שיקום וגזר על הנאשם 9 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שרות.

11. לאחר שנתתי דעתי לערכים החברתיים המוגנים ולמידת הפגיעה בהם, לנסיבות ביצוע העבירות ולמדיניות הפסיקה הנוהגת, אשר כאמור, מבטאת מגמת החמרה, אני קובע מתחמי ענישה הולמים, כדלקמן -

בכל הנוגע לאישום הראשון שעניינו החזקת רובה מאולתר, מחסנית וכדורים - בין 18 ל-40 חודשי מאסר; בכל הנוגע לסיוע להחזקת אקדח ומחסנית מושא האישום השני - בין 6 ל-18 חודשי מאסר; בכל הנוגע לעבירה של מעשה פזיזות ורשלנות בנשק מושא האישום השני - בין מאסר על תנאי ל-10 חודשי מאסר.

12. באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, ומשלא הוכחה לפניי עילה לסטות ממתחמי הענישה לחומרא

(מטעמים של הרתעת היחיד והרבים) או לקולא (מטעמי שיקום), הבאתי בחשבון את אלה:

- א. הנאשם כבן 31, נשוי ואב ל-3 ילדים קטינים.
- ב. הנאשם הודה בכתב האישום המתוקן לאחר שהתקיים לפניי הליך של גישור ראיתי. יצוין שהודאת הנאשם, בכל הנוגע לאישום השני, באה בניגוד לעצת עורך-דינו שסבר שיש לנהל משפט הוכחות (והתיק אף היה קבוע לשמיעת ראיות), חרף קשיים ראיתיים משמעותיים להוכחת העובדה שמדובר בנשק באישום זה, כאשר מדובר באישום שהתבסס, בעיקר, על תמונות שנתפסו בטלפון הנייד של הנאשם. עובדה זו יש לזקוף לזכות הנאשם ולהתחשב בה בעת גזירת הדין. הודאתו של הנאשם הביאה לחסכון בזמן שיפוטי יקר ולחסכון במשאבי תביעה.
- ג. מנגד, הנאשם בעל עבר פלילי מאותו התחום. הנאשם חטא בעבירה חמורה של נשיאת נשק והובלתו ונדון בשנת 2012 ל-8 חודשי מאסר. הסתבכותו זו של הנאשם, פעם נוספת, מלמדת שהנאשם לא למד לקחו ושב להתעסק בכלי נשק ובתחמושת ומתרועע עם מי שאוחזים בנשק שלא כדין. נתתי דעתי לעובדה שהרשעתו הקודמת של הנאשם התיישנה כ-10 ימים לפני ביצוע העבירה מושא האישום הראשון.
- ד. הנאשם עצור מזה 13 חודשים וככזה לא היה זכאי להטבות מהן נהנים אסירים שפוטים.
13. נוכח הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות ימוקם עונשו של הנאשם מעל לרף התחתון של מתחמי הענישה שנקבעו לעיל.
14. לאור האמור לעיל, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:
- א. 30 חודשי מאסר בפועל מיום מעצרו, 9.12.20.
- ב. 12 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו שלא יעבור כל עבירה מסוג פשע הקשורה בנשק.
- ג. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו שלא יעבור כל עבירה מסוג עוון הקשורה בנשק.
- המוצגים - נשק, תחמושת ומחסנית - להשמדה.
- זכות ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז בתוך 45 יום.

